

@LETIEKLEVEN

EK BELOFTEN IN BERGEN (NOORWEGEN)

ZENO VAN NEYGEN (ZILVER) EN ELIE BACARI (BRONS) SCHITTEREN IN HORDEFINALE

De Belgische ploeg heeft op het EK beloften (U23) in het Noorse Bergen (17-20 juli) twee medailles weggekaapt. In de finale van de 110m horden zorgden Zeno Van Neyen (zilver) en Elie Bacari (brons) voor een onvergetelijk moment. De jonge Falcons (4x100m) tekenden ook voor een van de vele hoogtepunten met een fantastische chrono van 39"42 (BR). Maar de belangrijkste statistiek is dat de grote Belgische delegatie (18 individuele atleten en 2 teams) zeven noteringen in de top acht realiseerde.

nog veel concurrenten zich, waardoor het nog even bibberen werd. Toch volstond de 67m92 om als twaalfde naar de eindstrijd te mogen. Daarin draaide het niet super: 65m11 en een elfde plaats.

Pechvogel Alexander Anthonissen/KAPE kwam in zijn kwalificatie met 16m96 slechts 16 centimeter tekort voor een finaleplaats, want 17m12 had volstaan voor een 'q'. Op zijn best is de 21-jarige atleet een 18m-stoter (PR van 18m20), maar het kwam er niet uit. Collega-kogelstoter Andreas De Lathauwer ging met 17m62 wel door naar de finale, maar de uitschieter waarop hij stiekem hoopte, ontbrak. Het werd een tiende plaats met 17m06 voor de nationale recordhouder bij de beloften (18m93).

3 MEERKAMPERS

Dai Keïta/DCLA was de eerste twee dagen van het toernooi druk in de weer met de tienkamp. Hij opende met 11"34 (wind -1.6 m/s) op de 100m, sprong 7m16 ver, stootte 12m28 met de kogel, zweefde over 2m00 in het hoog en sloot zijn eerste dag af met 50"00 op de 400m. Na dag 1 stond hij elfde met 3878 punten. Op dag 2 hield hij stand met onder meer knappe prestaties in het polsstokspringen (5m00) en een PR van 4'33"49 in de 1500m als mooie afsluiter. Twaalfde met 7615 punten was het eindverdict. Niet gek ver onder zijn highscore van 7762 punten (in Herentals op 24-25 mei).

Sennah Vanhoeijen/DEIN kende een winter

194

Devlin Neyens op de Europabeker in Maribor
Foto Belga

De eindbalans van het EK beloften oogt in de breedte erg mooi met: één achtste plaats (4x400m mannen), vier zevende plaatsen (Merel Maes, Nel Vanopstal, Noor Koekelkoren, 4x100m mannen), zilver (Zeno Van Neygen) en brons (Elie Bacari). Het voor de 28 aanwezige atleten en het volledige team een onvergetelijk toernooi en de sfeer onder de Belgen was opperbester.

WERPERS SCHRIJVEN GESCHIEDENIS

We beginnen eens met de werpers. Devlin Neyens/VAC (hamer), Alexander Anthonissen/KAPE (kogel) en Andreas De Lathauwer/VS (kogel) schreven een beetje geschiedenis. Discuswerpers en speerwerpers hadden we al gezien op het EK U23, maar nooit eerder nam er bij de mannen een kogelstoter of hamerslingeraar deel aan het EK beloften. Zij hadden dus de primeur.

Devlin Neyens presteert al heel het seizoen op een constant en hoog niveau. Zijn hammers landden gemiddeld ruim 67 meter ver in wedstrijden. In de kwalificaties trok de

Belgische belofte recordhouder die lijn door. Bij zijn tweede beurt plantte hij zijn hamer 67m92 ver. Dat leek voldoende voor kwalificatie, maar in de laatste ronde verbeterden

De Belgische werpers (rechts) + coaches (links)
Foto Delegatie

met blessures en had lang moeten jagen op de limiet. Ze had in juni twee zevenkampen (in Arona en Lissabon) achter de kiezen. Een gebrek aan frisheid speelde haar mogelijk parten in haar derde zevenkamp. Maar ze knokte voor wat ze waard was, met een 16e plaats en 5505 punten als resultaat.

Haar meerkampmaatje **Laura Van Den Brande/VAC** legde een mooie regelmaat aan de dag en 'zevenkampte' 5733 punten bij elkaar, goed voor de 13e plaats. Ook mooi: ze sloot haar meerkamp af met een besttijd van 2'19"15 in de 800m. Ze benaderde haar recordscore van 5854 punten.

ZEVENDE PLAATS VOOR NEL VANOPSTAL IN 1500M

Tristan Gevaert/HAC en **Charlotte Penneman/ACW** mochten allebei aantreden in de rechtstreekse finale van de 10.000m. **Noah Konteh/OLSE** was de grote afwezige. Hij was gekwalificeerd, maar geraakte niet fit door een blessure. **Tristan Gevaert** had in de aanloop veel alternatief moeten trainen door een blessure, maar zijn vorm bleek redelijk oké. Hij liep een slimme koers, deelde goed in en dat bracht hem naar de 15e stek in 30'08"63. Een gelijkaardig verhaal bij **Charlotte Penneman/ACW**. Ze was op niveau. In de vrij warme weersomstandigheden knokte zij zich naar de 17e plek in 34'55"41.

Clément Labar/ARCH overleefde de reeksen van de 3000m steeple niet. Hij werd 11e in zijn serie in 8'54"12.

Noor Koekelkoren
Foto EA

Elena Kluskens/EA kwam sterk voor de dag in haar 800m-reeks, maar het was net niet goed genoeg. Ze strandde op de vierde stek en haar 2'03"80 was onvoldoende om met de verliezende tijden door te stoten.

Nel Vanopstal/ACME verkeert in de vorm van haar leven. Ze liet dit seizoen al mooie dingen zien in zowel de 800m (PR van 2'01"86) als de 1500m. Ze benutte haar piekconditie optimaal. In de reeksen ging ze vlot door dankzij een sterke laatste ronde. Als bonus deed ze er een PR van 4'12"24 bovenop. In de finale was ze opnieuw dik in orde. Ze liep naar de 7e plaats in opnieuw

Elie Bacari
Foto EA

een mooi record van 4'10"94.

DUBBELE HORDEMEDAILLE

Dat Zeno Van Neygen/DAC een groot talent is, is al langer bekend. Maar wat de 19-jarige hordespecialist in de hordefinale uit zijn spikes toverde, had niemand zien aankomen. Hij flitste vanuit de binnenbaan naar zilver in 13"54 bij een tegenwind van 1.8 m/s. De perfecte race op het juiste moment. Minstens zijn grote doorbraak - en waarschijnlijk niet het eindstation - voor Van Neygen, die op het WK U20 in Lima vorig jaar jammerlijk uitviel met een hamstringblessure.

Elie Bacari/DCLA - op de valreep fit voor het EK U23 na een blessure - maakte het Belgische feestje compleet met brons in 13"56. Hij had hardop uitgesproken dat hij met een medaille naar huis wilde gaan en tot zijn grote vreugde lukte dat.

Steffi De Saegher/ACW en **Noor Koekelkoren/DCLA** trokken vorig jaar nog samen naar het WK U20 in Lima en nu waren ze opnieuw van de partij op het EK U23. Steffi De Saegher sneuvelde in de reeksen. Met 13"83 bleef ze boven haar vertrouwde niveau. Een domper, want ze was bezig aan een sterk seizoen. Koekelkoren schopte het wel tot in de finale. Ze finishte 7e in 13"38. Op het WK U20 vorig jaar in Cali werd ze ook al zevende. In principe kunnen deze twee eerstejaars over twee jaar nog eens een EK voor beloften meepikken.

Op de 400m horden liet **Mimoun Abdoul Wahab/HF** een wisselend beeld zien. Hij

Groepsfoto van de zevenkampsters
Foto EA

BRUSSELS

Allianz

Memorial van damme

FRIDAY

22

AUGUST

2025

where
legends
meet

BUY YOUR TICKETS NOW!

www.allianzmemorialvandamme.be

GO WITH GOLAZO

Allianz

be
be.brussels

ENGIE

HONDA
The Power of Dreams

CM CM.com

BYL LA WILLE

lotto

Nike

OMEGA

万达 WANDA

WORLD
ATHLETICS
FOUNDING PARTNER

VISA

POWER
RIDE

Adidas - pro
FEDERATION

SPORT
LONDON

DH
SPORTS

N

TIPK

sporza

PLAN

万达 WANDA
DIAMOND
LEAGUE

finishte in de reeksen afgetekend als eerste in 49"57. Dat is slechts vier honderdsten boven het stokoude BR beloften van Alain Cuypers/AVT uit 1989. Helaas kon hij zijn indrukwekkende 49"57 uit de reeksen niet herhalen in de halve finale. Zijn derde plaats in 50"24 bleek net niet voldoende voor een ticket naar de finale.

Merel Maes/VAC werd vooraf getipt als mogelijke medaillekandidate. Op basis van haar sterke parcours de afgelopen maanden was dat begrijpelijk. In haar laatste vijf wedstrijden sprong ze 1m91, 1m93, 1m91, 1m91 en 1m93. Maar de springnummers zijn - zeker in finales - de meest onvoorspelbare discipline in de atletiek. Maes plaatste zich nog vlot voor de finale, maar daar sneuvelde ze al ongewoon vroeg. 1m84 lukte nog, maar 1m87 was te hoog. Een offday op een ongelukkig moment. **Lola Lepère/RESC** sneuvelde in de kwalificaties van het polsstok met 4m85.

TOPTIJD VOOR DE FALCONS

Op de slotdag mochten de twee estafetteploegen 4x100m mannen en 4x400m mannen hun kunnen tonen. De jonge Falcons hadden zich goed voorbereid en waren klaar om te knallen. **Olivier Lifrange/WS**, **Cédric Verschuieren/ACW**, **Timber Huysmans/OEH** en **Robbe Torfs/AVLL** brachten in hun reeks het stokje rond in 39"42 - een BR. Ze waren 12 honderdsten sneller dan Pieter-Jan Vereecke, François Gourmet, Kristof Beyens en Xavier Debaerdemaker op het EK beloften in 2003 in Polen. Omdat ze 'slechts' derde finishten in hun sterk bezette

Merel Maes op de Europabeker in Maribor
Foto Belga

serie, kregen ze in de finale de binnenbaan toegewezen. Vanuit de moeilijke binnenbaan sleepten ze de zevende plaats uit de brand in 39"73.

Ook de 4x400m-mannen plaatsten zich voor de finale. **Jaron De Vriese/ASVO**, **Nils Romswinkel/OB**, **Tijs Bruyns/ACHL** en **Tibo Malumgre/LOOI** liepen in hun reeks naar de tweede stek en rechtstreekse kwalificatie in 3'06"47. In de finale strandde hetzelfde viertal op de achtste plek in 3'08"47.

REACTIES

Nel Vanopstal/ACME (zevende in de 1500m in 4'10"94):

"De reeksen gingen supergoed. Ik had wel veel zenuwen. Eerder liep ik al een EK U20 en een WK U20, en daar haalde ik de finale niet. Het was afwachten wat het zou geven in een tactische race. Ik had geluk met het wedstrijdverloop. De eerste ronde was nog traag, maar daarna ging het tempo steeds hoger, en ik had op het einde nog een goede eindsprint in huis. Ik was heel blij dat ik met een record in de finale stond. Het was superleuk om daaraan te mogen deel-

Foto EA

De jonge Falcons
Foto Delegatie

nemen. Het was een rommelige wedstrijd met veel positiewisselingen en geduw: atleten die constant opgeschoven of een move maakten. In de laatste ronde voelde ik me nog goed, maar toen ik zag hoe hard de eerste vrouwen nog konden versnellen in de laatste 200 meter – dat was straf. Ik ben superblij over mijn kampioenschap. Ik had sowieso gepiekt naar dit EK. Ik denk dat er op mijn 1500m-tijd nog marge zit, want ik heb nog nooit een echt ideale race gehad – nu eigenlijk ook niet. Normaal gezien moet het nog sneller kunnen in de perfecte wedstrijd, maar dat is nu niet meteen het eerste hoofddoel."

Devlin Neyens/VAC (elfde in het hamerslingeren met 65m77):

"Het begon met een nul in de kwalificaties. Mijn tweede worp leek technisch op niet veel, maar was uiteindelijk nog redelijk ver: 67m92. In de laatste ronde naderde mijn Duitse concurrent nog heel dicht, tot op 20 cm. Het was nipt. We zaten met z'n vijven in de 67 meter. Ik was blij dat ik de finale haalde, want daarvoor kwam ik. De finale ging minder. Nochtans gingen de voorbije week al mijn trainingen héél goed. Ik voelde daarom dat er wel iets inzat. Maar bij het inwerpen vlogen er twee hamers het net in. Misschien speelde dat wat in m'n hoofd. Ik was het gevoel een beetje kwijt. Jammer, want er had anders wel top acht ingezet. Maar uiteindelijk ben ik wel heel blij met die finaleplaats. Het was een toffe ervaring om eens tussen de echte mannen te gooien. Ik vond het heel plezant, en dat is belangrijk. Het is sowieso het laatste kampioenschap bij de jeugd. De volgende keer zal het bij de se-

Nel Vanopstal
Foto EA

niores moeten gebeuren, maar dan zullen er hele verre afstanden nodig zijn. Het zat niet mee in de finale, maar het seizoen is nog lang. Mijn doel blijft om tegen het einde van het seizoen nog die 70 meter te halen."

Andreas De Lathauwer/VS (tiende in het kogelstoten met 17m08):

"Uiteindelijk ben ik heel tevreden met de finaleplaats, maar in de finale was het toch niet helemaal wat ik ervan verwachtte. Er zaten veel matige worpen tussen. In de kwalificaties ging het ook wat moeizaam, maar daar haalde ik nog die 17m62. Voor de finale ging het in de opwarming heel goed, maar in de wedstrijd zelf heb ik niet echt kunnen doorgooien. Het leek alsof ik me wat heb ingehouden, op een bepaalde ma-

nier. Maar ik mag tevreden zijn: als iedere kogelstoter exact zijn PR had gegooid, zou ik twaalfde zijn geëindigd. Het was tof om hier tussen al die goeie atleten te staan op het EK. Zoiets geeft altijd extra drive en motivatie. Het was een toffe ervaring. Ik hoop dit seizoen nog mijn persoonlijk record te verbeteren. Dat blijft toch altijd een belangrijk doel."

Elie Bacari/DCLA (brons op de 110m horden in 13"56):

"Ik had op voorhand met m'n coach besproken wat er allemaal kon gebeuren in de finale. De laatste drie à vier horden zouden cruciaal zijn. Daarop moest ik absoluut de focus houden. Daar gebeuren traditioneel de meeste ongelukken, en dat was ook te zien in de finale. Op horde zeven voelde ik

MANNEN

Tristan Gevaert	10.000m
Elie Bacari	110m horden
Zeno Van Neygen	110m horden
Mimoun Abdoul Wahab	400m horden
Clément Labar	3000m steeple
Andreas De Lathauwer	Kogel
Alexander Anthonissen	Kogel
Devlin Neyens	Hamer
Dai Keita	Tienkamp
Olivier Lifrange	4x100m
Cédric Verschueren	4x100m
Rendel Vermeulen	4x100m
Timber Huysmans	4x100m
Robbe Torfs	4x100m
Jaron De Vriese	4x400m
Nils Romswinkel	4x400m
Tijs Bruyns	4x400m
Tibo Malumgré	4x400m
Killian Mersseman	4x400m

VROUWEN

Elena Kluskens	800m
Nel Vanopstal	1500m
Charllotte Penneman	10.000m
Steffi De Saegher	100m horden
Noor Koekelkoren	100m horden
Merel Maes	Hoog
Lola Lepère	Polsstok
Laura Van Den Brande	Zevenkamp
Sennah Vanhoeijen	Zevenkamp

De Belgische delegatie
Foto delegatie

de Duitser wiebelen. Ik heb vooral gezorgd dat ik foutloos bleef en safe over de tiende horde geraakte. Natuurlijk was de vreugde heel groot. Het is voor mij nog maar de eerste internationale medaille. Ik aas hier al op sinds 2022. Het is een heel leuk gevoel om die medaille eindelijk binnen te hebben. Dat was een belangrijk doel voor mij. Ik had een paar maanden op voorhand al tegen Zeno gezegd dat we allebei een medaille konden pakken. In de opwarming heb ik hem dat opnieuw gezegd. Nu is het doel sowieso om in Tokio te staan. Ik ga proberen terug verder in shape te komen en weer snelle tijden te lopen. Als alles goed verloopt, hoop ik er wel te staan. In Tokio bekijk ik het dan ronde per ronde."

Elena Kluskens/EA (vierde in haar reeks 800m in 2'03"80):

"Het was mijn eerste internationale kampioenschap. Ik vond het een leuke ervaring. Ik wist dat het moeilijk zou zijn om de limiettijd te halen om me te plaatsen voor het EK, maar ik ben blij dat het gelukt is. Mijn race was goed. Ik ben er heel tevreden over. Ik wilde dat de eerste ronde misschien nog ietsje sneller ging, zodat ik misschien mijn persoonlijk record had kunnen verbeteren. Maar uiteindelijk had ik nog een goeie sprint. De atleten voor mij vormden een soort rij, waardoor het moeilijk was in de laatste rechte lijn. Uiteindelijk bleef ik maar 80 honderdsten boven mijn PR. Natuurlijk had ik graag de finale gehaald, maar ik besepte dat dat moeilijk zou zijn. Om de finale te halen, was een record nodig geweest. De trainingen en wedstrijden voor het kampioenschap verliepen goed. Al bij al ben ik tevreden."

Tristan Gevaert/HAC (18e op de 10.000m in 30'08"63):

"Ik kende een vrij moeilijke voorbereiding, omdat ik in maart een stressfractuur had. Maar ik hoopte wel om op een degelijk niveau te presteren, en ik denk wel dat ik daarin geslaagd ben. Ik heb echt alles gegeven en mijn koers goed ingedeeld. Ik heb er het hoogst haalbare uitgehaald. Gezien de omstandigheden mag ik tevreden zijn over mijn prestatie. Ik vind kampioenschappen, zowel cross als piste, altijd een indrukwekkende ervaring. De sfeer die er hangt tussen de atleten onderling en de ambiance op het kampioenschap vind ik heel bijzonder. Dat is ook waarvoor ik het doe. Het idee was om niet meteen over de limiet te gaan, aangezien ik niet perfect voorbereid was. Ik wilde een zo constant mogelijk tempo aanhouden, en dat lukte aardig – mede dankzij het koersverloop,

De vreugde van Elie Bacari en Zeno Van Neygen

want de wedstrijd verliep heel regelmatig. Toen het brak, voelde ik dat het een risico was om met de kopgroep mee te gaan. Het was de juiste keuze om niet aan te pikken, want het had echt niet veel langer meer moeten duren. Ik was compleet leeg, dus ik heb daar een goede inschatting gemaakt."

Zeno Van Neygen/DAC (zilver op de 110m horden in 13"54):

"Het moest even doordringen, maar het blijft nog altijd zot wat er is gebeurd in die hordefinale. Ik trok naar het EK beloften zonder medailleambities. Ik wilde vooral plezier hebben in de competitie. De finale heb ik dan ook redelijk relaxed aangepakt. Ik heb gewoon m'n race gelopen. Ik had zelfs niet door dat ik een medaille had, tot Elie zei dat we zilver en brons hadden gehaald. Hoe ik dit verklaar? Een persoonlijk record mocht wel eens gebeuren. Dat ik zo ontspannen was, mezelf geen druk oplegde en gewoon liep voor het plezier heeft zeker geholpen. Al moet ik zeggen dat ik de laatste vier horden nog wel geraakt heb. Het is eigenlijk te zot voor woorden. Ik weet niet hoe dit gelukt is. Het is echt een droom die uitkomt. Uiteraard hoop ik dat dit niet mijn laatste kampioenschap zal zijn."

Bart Spruijt

COVER Zeno Van Neygen

FOTO EA

Atletiek Vlaanderen vzw

@letiekleven 25 - Maandag 21 juli 2025

**FOTO'S: EA, Belga, delegatie
TEKST: Bart Spruijt**

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, website, mail, fotokopie of op welke wijze ook, zonder voorafgaandelijke toestemming van de uitgever. Teksten en foto's blijven eigendom van de auteur en fotograaf.